

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ इतिशांति० मो० नै० भा० समविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ ७ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यमित्यादेर्व्यासः पुत्रमवारयदित्यंतस्यतात्पर्यं विद्या
प्रचारः कर्तव्यो विदुषापिवेदाध्ययनं न त्याज्यं त्वाध्यायानध्यायपरिपालनं च कर्तव्यमिति ॥ १ ॥ तदा त्वायतिसंहितं तदा त्वेतत्काले आयतौ उत्तरकाले च संहितं सम्यक्कृतं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥
सोभिध्यानाद्वाह्यणस्य पराभूयादसंशयं ॥ यश्चाधर्मेण विब्रूयाद्यश्चाधर्मेण पृच्छति ॥ ५१ ॥ तयोरन्यतरः प्रैतिविद्वेषं चाधिगच्छति ॥ एतद्वः सर्वमाख्यातं स्वा
ध्यायस्य विधिं प्रति ॥ ५२ ॥ उपकुर्याच्च शिष्याणामेतच्च हृदि बोधयेत् ॥ ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० समविंशत्यधिकत्रिशततमोऽ
ध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यं व्यासशिष्यामहौजसः ॥ अन्योन्यं हृष्टमनसः परिष्वजिरेतदा ॥ १ ॥ उक्ताः स्मोयद्गवता
तदा त्वायतिसंहितं ॥ तन्नो मनसि संरुढं करिष्यामस्तथा च तत् ॥ २ ॥ अन्योन्यं संविभाष्यैवं सुप्रीतमनसः पुनः ॥ विज्ञापयंति स्म गुरुं पुनर्वाक्यविशारदाः ॥ ३ ॥
शैलादस्मान्महीं गंतुं कांक्षितं नो महामुने ॥ वेदानेकधा कर्तुं यदितेरुचितं प्रभो ॥ ४ ॥ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा पराशरसुतः प्रभुः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं धर्मार्थस
हितं हितं ॥ ५ ॥ क्षितिवादेव लोकं वागम्यतां यदिरोचते ॥ अप्रमादश्च वः कार्यो ब्रह्महिप्रचुरच्छलं ॥ ६ ॥ तेनुज्ञातास्ततः सर्वे गुरुणा सत्यवादिना ॥ जग्मुः प्रदक्षि
णं कृत्वा व्यासं मूर्ध्नाभिवाद्य च ॥ ७ ॥ अवतीर्य महीं तेऽथ चातुर्होत्रमकल्पयन् ॥ संयाजयंतो विप्रांश्च राजन्यांश्च विशस्तथा ॥ ८ ॥ पूज्यमाना द्विजैर्नित्यं मोदमा
ना गृहे रताः ॥ याजनाध्यापनरताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ ९ ॥ अवतीर्णेषु शिष्येषु व्यासः पुत्रसहायवान् ॥ तूष्णीं ध्यानपरोधी मानेकांते समुपाविशत् ॥ १० ॥
तंददर्शाश्रमपदे नारदः सुमहातपाः ॥ अथैनमब्रवीत्काले मधुराक्षरयागिरा ॥ ११ ॥ भो भो ब्रह्मर्षि वासिष्ठ ब्रह्मघोषो न वर्तते ॥ एको ध्यानपरस्तूष्णीं किमास्सेचिं
तयन्निव ॥ १२ ॥ ब्रह्मघोषैर्विरहितः पर्वतोयं न शोभते ॥ रजसांतमसा चैव सोमः सोपप्लवो यथा ॥ १३ ॥ न भ्राजते यथा पूर्वं निषादानामिवालयः ॥ देवर्षिगण
जुष्टोपिवेदध्वनिनिराकृतः ॥ १४ ॥ ऋषयश्च हि देवाश्च गंधर्वाश्च महौजसः ॥ वियुक्ता ब्रह्मघोषेण न भ्राजंत यथा पुरा ॥ १५ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा रुष्णद्वैपायनो
ब्रवीत् ॥ महर्षेय त्वया प्रोक्तं वेदवादविचक्षण ॥ १६ ॥ एतन्मनो नुकूलं मे भवानर्हति भाषितुं ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी च सर्वत्र च कुतूहली ॥ १७ ॥ त्रिषु लोकेषु यद्वृत्तं स
र्वतवमते स्थितं ॥ तदा ज्ञापय विप्रर्षे ब्रूहि किं करवाणिते ॥ १८ ॥ यन्मया समनुष्ठेयं ब्रह्मर्षे तदुदाहर ॥ विमुक्तस्येह शिष्यैर्मे नातिहृष्टमिदं मनः ॥ १९ ॥
॥ ७ ॥ चातुर्होत्रं चतुर्होतृसंज्ञकामंत्राः चित्तिः सुक् चित्तमाज्यमित्यादयोऽध्यात्मा धियज्ञयोरभेददर्शनार्थाः तत्पूर्वकं प्रवृत्तं कर्म चातुर्होत्रं अग्निहोत्रादिकं सोमांतं अकल्पयन् प्रवर्तितवतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ सोपप्लवोरादुयस्तः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नातिहृष्टमिदं मन इति विदुषामपि शिष्यादिसंयोगवियोगजं सुखं दुःखमपरिहार्यमिति भावः ॥ १९ ॥